Why teach 'half', it is also even by 'all' – מאי אפילו כולו נמי 1 אפילו כולו מאי איריא מאי

OVERVIEW

תוספות responds to an anticipated difficulty:

הכא ליכא לשנויי תנא סיפא לגלויי ארישא³

Here the אמרא could not have answered תנא סיפא לגלויי ארישא -

דפשיטא דבשטר אחד אין חילוק⁴ בין אמר חצי חצי לאמר כולו:

For it is obvious that the רישא is discussing even כולו, for if he gave them both one עטר, there is no difference whether he said שנר or whether he said כולו. It is (the same) מטל in either case

SUMMARY

By one שטר there is no conceivable difference between כולו.

THINKING IT OVER

Why can't we say that without the סיפא we would have thought that the רישא is only by הצי, and by writing חצי in the אכיפא לגלויי ארישא that it is even by כולו because of לה ולא לה ולחברתה? 6

 $^{^{1}}$ In our גמרות the text reads חצי אפילו (instead of חצי אפילו).

 $^{^2}$ The ממרא initially reconciled the two ברייתות by saying that the א לא קנו לא הא is where he said ממרא מארה. The מארא מארה וו it states 'ואם אמר חצי ווחלי, indicating that the רישא is not discussing מיפא. The אמרא מחצא מחצאפרed that the מיפא וו העי וואס היש וויע מסתברא הא היינ מסתברא הא נו הישא לא הוו האיינ וווחלי וווחלים וווחלי וווחלי וווחלי וווחלי וווחלים וווחלים

³ The reason the סיפא mentions that by אדי לא קנו (even though it is obvious, since לא קנו even by כולו [see 'Overview]), because it was necessary for the ברייתא to inform us that א קנו (if it is סיפא), so it mentions כולו in the סיפא so we now know that the כולו and nevertheless לא קנו.

⁴ If it is one שטר to both עבדים it is because of לה ולא לה ולחברתה (see רש"י ד"ה בשטר), so it makes no difference whether he said משייר, in that case there may be a difference between הצי (משייר (where he is not משייר), therefore it is appropriate to say תנא משייר that even by כולו (where he may not be סיפא לגלויי ארישא), nevertheless it is פסול.

⁵ We may not have known of this rule; לה ולא לה ולא לה, this is what the ברייתא is teaching us!

⁶ See אוצר מפרשי התלמוד # 124.